

Blum Norbert: Bezzeg, mikor gyerek voltam!

Egy új nemzedék fia vagyok én,
Ócsárolja a fiataalt, ki vén.
Hát, „Ezek a mai fiatalok!”
Eltűntek nekik a gyerekdalok.
„És mindig sietnek valahová!”
Régen nem volt? Nem mentek csak tolván?
De bezzeg mikor gyerek voltam én!
Elmentünk egy lóval. Hűségese mén.
Nem volt panasz. „TARTALMAS” volt minden,
Külföldig nem jutott egész innen.
De ha mégis volt. Kaptunk egy körmöst,
Szigórból ez volt elég előnyös.
Bezzeg ma. Szép napfényben „KOCKUL” bent,
S a híres világhálón holtig fent.
Nem egészséges. Ez lényegtelen.
S így addig tart, míg kitart az elem.
Helyette inkább a mának élünk,
S így sokkal több boldog élményt érünk.
Egyszer élünk! Élünk oly vidáman.
Áradjon a gyermeki imádat.
Csak az a gond, hogy egyszer véget ér.
Látszik, a jelen, a múlttól eltér.
Mindenki fölött eljár az idő.
Legyünk mind vidámak, míg lehető.
Egy új nemzedék fia vagyok én,
Ennek élek, míg nem leszek én vén.

Blum Norbert